

F. t. l. vedr. levnedsmidler m.m.

de berørte erhverv en administrativ lettelse og heraf følgende fald i omkostningerne.

Justeringerne af gebyrordningen betyder, at uligheder i forhold til Landbrugs- og Fiskeriministeriets produktlove fjernes.

Udgifterne til kontrollen med tilsætningsstoffer m.v. på de berørte »produktlovsvirksomheder« er vanskelig at fastslå, men vil antagelig ligge mellem 0,5 – 1,0 mill. kr., hvoraf 35% skal betales af kommunerne og 65% af erhvervet. De erhvervsøkonomiske konsekvenser er således en merudgift på 65% af ovennævnte beløb, mens kommunerne, som allerede forestår tilsætningsstofkontrollen, får en merindtægt på 65%.

Gebyrer ved godkendelse af desinfektionsmidler kan forventes at beløbe sig til 20.000 kr. pr. år og gebyr for godkendelse af metoder efter § 55, stk. 2, til 50.000 kr. pr. år. Gebyret dækkes 100% af erhvervet og vil give Levnedsmiddelstyrelsen en årlig merindtægt på 70.000 kr.

Forholdet til EU-retten

EU-retten indeholder et krav om, at virksomheder inden for levnedsmiddelindustrien skal sikre, at personer, som håndterer levnedsmidler, overvåges og instrueres/uddannes i levnedsmiddelhygiejne i rimeligt forhold til det arbejde, de udfører, jf. bilaget til direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne, punkt X. Indførelse af obligatorisk uddannelse for ufaglærte nyansatte kan ses som et bidrag til opfyldelse af ovennævnte forpligtelse.

Forslaget om at fjerne den hidtidige mulighed for dispensation fra visse reklameforbud bringer loven i overensstemmelse med EU's mærkningsregler for levnedsmidler, jf. direktiv 79/112/EØF med senere ændringer. Samtidig giver den nye adgang til at fastsætte regler om levnedsmiddelreklame hjemmel til at gennemføre eventuelle kommende EU-direktiver.

De øvrige bestemmelser indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Lovforslaget har været sendt til høring hos den høringsberettigede kreds efter levnedsmiddellovens § 11.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Nr. 1

Formålet med ændringen er at præcisere, at virksomheder, der ikke sælger levnedsmidler, men alene formidler et salg (agenturer), skal registreres i medfør af levnedsmiddellovens § 34. Det fastslås herved, at disse virksomheder er omfattet af de almindelige kontrol- og gebyrregler og har pligt til at sikre sig, at de levnedsmidler, som virksomheden formidler salget af, opfylder gældende regler.

Nr. 2.

Formålet med bestemmelsen er at give sundhedsministeren hjemmel til at stille krav om en obligatorisk uddannelse i levnedsmiddelhygiejne for visse personer, som er beskæftiget i virksomheder autoriseret efter § 31 eller godkendt eller registreret efter § 34.

Uddannelsen tænkes etableret i henhold til lov nr. 430 af 30. juni 1993 om arbejdsmarkedsuddannelser og udviklet og godkendt af de relevante efteruddannelsesudvalg og erhvervsområdeudvalg. For så vidt angår redegørelse for de økonomiske konsekvenser af forslaget henvises til afsnittet »Konsekvenser af økonomisk, herunder erhvervsøkonomisk, administrativ og miljømæssig art«.

I de seneste år er der konstateret en markant stigning i forekomsten af sygdomsfremkaldende bakterier i maden og et fald i danskernes viden om hygiejne. En tilstrækkelig viden om hygiejne hos de personer, der arbejder med produktion af madvarer, er af væsentlig betydning for at sikre, at levnedsmidler har en hygiejnisk tilfredsstillende kvalitet. Desuden vil et øget kendskab til sammenhængen mellem levnedsmidlers hygiejniske kvalitet og udvikling af levnedsmiddelbårne sygdomme kunne bidrage væsentligt til forebyggelse af disse sygdomme.

Det er tanken at stille krav om obligatorisk undervisning i levnedsmiddelhygiejne af personer, der beskæftiger sig med tilvirkning af madvarer på virksomheder, der er autoriserede eller godkendte efter levnedsmiddellovens bestemmelser. Kravet omfatter således ikke virksomheder, der er autoriseret eller godkendt i henhold til Landbrugs- og Fiskeriministeriets produktlovgivning.

Kravet om obligatorisk undervisning skal gælde nyansatte personer, som er fyldt 20 år med et ansættelsesforhold på over 3 måneder, der ikke har en faglig uddannelse inden for levnedsmiddelom-